

Brussel, 1 juli 2019
(OR. en)

10256/19

PUBLIC 95
INF 181

NOTA

Betreft: MAANDELIJKS OVERZICHT VAN DE HANDELINGEN VAN DE RAAD -
APRIL 2019

Dit document bevat een lijst van de handelingen¹ die de Raad in april 2019 heeft vastgesteld^{2,3}

Dit overzicht bevat de volgende informatie over de vaststelling van wetgevingshandelingen:

- de datum van vaststelling,
- de Raadszitting in kwestie,
- het nummer van het vastgestelde document,
- het nummer van het Publicatieblad,
- de stemregels, de stemuitslag en, in voorkomend geval, de stemverklaringen en de verklaringen in de Raadsnotulen.

¹ Gemakshalve worden ook de "korte titels" vermeld zoals opgenomen in de agenda's van de Raad (in *cursief*).

² Bij wetgevingshandelingen die zijn vastgesteld volgens de gewone wetgevingsprocedure kan de datum van de Raadszitting waarin de wetgevingshandeling is vastgesteld, afwijken van de werkelijke datum van de handeling. Dit komt doordat wetgevingshandelingen in de gewone wetgevingsprocedure pas geacht worden te zijn vastgesteld nadat de voorzitter van de Raad, de voorzitter van het Europees Parlement en de secretarissen-generaal van de twee instellingen deze hebben ondertekend.

³ Met uitzondering van bepaalde handelingen met een beperkte reikwijdte, zoals procedure-besluiten, benoemingen, besluiten van organen die zijn opgericht bij internationale overeenkomsten, specifieke begrotingsbesluiten, enz.

Dit document bevat tevens informatie over de vaststelling van niet-wetgevingshandelingen die de Raad openbaar wil maken.

Dit document staat ook op de website van de Raad:

[Maandelijks overzicht van de besluiten van de Raad \(handelingen\) - Consilium](#)

De in het overzicht genoemde documenten zijn beschikbaar via het openbaar register van Raadsdocumenten: [Documenten en publicaties - Consilium](#)

Er zij op gewezen dat dit document slechts ter informatie dient: alleen de notulen van de Raad zijn authentiek. Deze staan op de website van de Raad: [Notulen van de Raad - Consilium](#)

INFORMATIE OVER DE HANDELINGEN DIE DE RAAD IN APRIL 2019 HEEFT VASTGESTELD

3685e zitting van de Raad van de Europese Unie (Algemene Zaken), gehouden te Brussel op 9 april 2019

WETGEVINGSHANDELINGEN

HANDELING	DOCUMENT	STEMREGEL	STEMMING
<i>Wijziging van Protocol nr. 3 betreffende het statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie</i> Verordening (EU, Euratom) 2019/629 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 tot wijziging van Protocol nr. 3 betreffende het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie PB L 111 van 25.4.2019, blz. 1-3	1/19	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor
<i>Verordening tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1303/2013 inzake de middelen voor de specifieke toewijzing voor het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief</i> Verordening (EU) 2019/711 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1303/2013 wat de middelen voor de specifieke toewijzing voor het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief betreft PB L 123 van 10.5.2019, blz. 1-3	66/19	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: VK: onthouding

<i>Europees burgerinitiatief</i> Verordening (EU) 2019/788 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende het Europees burgerinitiatief (Voor de EER relevante tekst) PB L 130 van 17.5.2019, blz. 55-81	92/18	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor
VERKLARING VAN DE COMMISSIE "De Commissie is verheugd over het algemene akkoord dat de twee wetgevers hebben bereikt over het voorstel voor een nieuwe verordening betreffende het Europees burgerinitiatief. Europese burgers en andere belanghebbenden hebben gevraagd om een Europees burgerinitiatief dat toegankelijker is, minder omslachtig en gemakkelijker te gebruiken voor organisatoren en steunverleners. De nieuwe verordening is hierop het antwoord. Het Europees burgerinitiatief wordt hierdoor veel beter bruikbaar als instrument om het debat op gang te brengen, burgerparticipatie op Europees niveau te stimuleren en de EU dichterbij de mensen te brengen. De Commissie is er nog steeds voorstander van om de minimumleeftijd voor deelname aan Europese burgerinitiatieven te verlagen tot zestien jaar. Door jongere Europeanen in staat te stellen hun mening te geven over wat de EU zou moeten doen, wordt het debat over EU-aangelegenheden verrijkt en de EU dichterbij de jongere generaties gebracht. De minimumleeftijd voor steunverlening aan een Europees burgerinitiatief, een niet-bindend instrument, kan heel goed verschillen van de minimumleeftijd voor deelname aan verkiezingen. De Commissie betreurt het daarom dat er geen akkoord is bereikt over het verlagen van de minimumleeftijd in de hele EU tot zestien jaar, zoals zij oorspronkelijk heeft voorgesteld. Toch is zij blij dat het voorstel het mogelijk maakt dat lidstaten die dat willen, de minimumleeftijd verlagen. Zij dringt er dan ook op aan dat zij dat zo snel mogelijk doen. De Commissie zal de ontwikkelingen in dit verband blijven volgen in haar regelmatige evaluatie van de werking van het initiatief. Wat de afzonderlijke systemen voor het online verzamelen van steunbetuigingen betreft, blijft de Commissie ervan overtuigd dat het belangrijk is dat organisatoren hun eigen online systemen mogen gebruiken, aangezien daardoor de flexibiliteit en diversiteit van dergelijke systemen wordt bevorderd. Zij betreurt het dat het akkoord niet garandeert dat afzonderlijke systemen voor het online verzamelen van steunbetuigingen kunnen blijven bestaan, hoewel de belanghebbenden daarop hadden aangedrongen. De Commissie zal erop toezien dat de belanghebbenden worden geraadpleegd over de ontwikkelingen en verbeteringen in verband met het nieuwe centrale systeem voor het online verzamelen van steunbetuigingen, zodat rekening wordt gehouden met hun suggesties en hun zorgen."			

<i>Prudentiële achtervang voor NPL's - verordening</i> Verordening (EU) 2019/630 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft minimale verliesdekking voor niet-renderende blootstellingen (Voor de EER relevante tekst) PB L 111 van 25.4.2019, blz. 4-12	2/19 REV 1	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor
<i>Richtlijn bestrijding van fraude met andere betaalmiddelen dan contanten</i> Richtlijn (EU) 2019/713 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de bestrijding van fraude met en vervalsing van niet-contante betaalmiddelen en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/413/JBZ van de Raad PB L 123 van 10.5.2019, blz. 18-29	89/18 REV 3	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Nemen niet deel: DK, IE, VK
Verklaring van Tsjechië "De Tsjechische Republiek staat achter de doelstelling van de richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bestrijding van fraude met en vervalsing van niet-contante betaalmiddelen en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/413/JBZ van de Raad (hierna: "de richtlijn"), te weten het opvoeren van de strijd tegen criminele activiteiten op het gebied van niet-contante betaalmiddelen. Niettemin wil de Tsjechische Republiek wijzen op haar bezwaren tegen artikel 16 van de richtlijn inzake bijstand en ondersteuning aan slachtoffers. Volgens ons zijn de rechten, ondersteuning en bescherming van slachtoffers van strafbare feiten voldoende en integraal geregeld bij Richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten (hierna: "de richtlijn slachtofferbescherming"). In de richtlijn slachtofferbescherming is de term "slachtoffer" gedefinieerd als een natuurlijke persoon. In artikel 16 van de richtlijn is echter bepaald dat de lidstaten niet alleen bijstand en ondersteuning moeten bieden aan natuurlijke personen, maar ook aan rechtspersonen die schade hebben geleden als gevolg van in de artikelen 3 tot en met 8 van de richtlijn bedoelde strafbare feiten, en wordt de lidstaten dus verzocht ervoor te zorgen dat door strafbare feiten benadeelde rechtspersonen op grond van deze richtlijn dezelfde bescherming genieten als natuurlijke personen. Er zij op gewezen dat rechtspersonen in tegenstelling tot natuurlijke personen, die soms ook als bijzonder kwetsbaar worden gezien (bv. ouderen), in ieder geval beschikken over een minimumniveau aan bekwaamheid, kennis en ervaring en ook worden verondersteld vertrouwd te zijn met mogelijke risico's in verband met hun zakelijke activiteiten. Daarom meent de Tsjechische Republiek dat het niet nodig is rechtspersonen specifieke adviezen of informatie te verstrekken die buiten de strafrechtelijke sfeer vallen, bv. informatie over hoe zij zichzelf moeten beschermen tegen de negatieve gevolgen van de strafbare feiten, zoals reputatieschade, die doorgaans binnen de civielrechtelijke sfeer valt.			

Ook de verplichting om rechtspersonen na hun eerste contact met een bevoegde autoriteit onverwijld bepaalde informatie te verstrekken lijkt ongegrond en disproportioneel. De Tsjechische Republiek acht het voldoende rechtspersonen te informeren over hun procedurele rechten in strafrechtelijke procedures, zoals het recht om informatie te ontvangen over de zaak, overeenkomstig het nationaal recht.

De Tsjechische Republiek beschouwt de bij deze richtlijn ingevoerde benadering ook als een niet-systematische en onvolledige verbreding van de rechten en bescherming van rechtspersonen, aangezien zij alleen geldt in verband met criminele activiteiten op het gebied van niet-contante betaalmiddelen. Als het nodig is de rechten van rechtspersonen die schade hebben geleden als gevolg van strafbare feiten, op EU-niveau te regelen, moet dit op systematische wijze geschieden middels één algemeen wettelijk instrument.

De bij de richtlijn ingevoerde benadering veroorzaakt voorts een terminologisch probleem. De Tsjechische Republiek is van mening dat de term "slachtoffer" consequent moet worden gebruikt in alle rechtsinstrumenten van de EU."

Ecris-richtlijn

Richtlijn (EU) 2019/884 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 tot wijziging van Kaderbesluit 2009/315/JBZ van de Raad, betreffende de uitwisseling van informatie over onderdanen van derde landen en betreffende het Europees Strafregisterinformatiesysteem (Ecris), en ter vervanging van Besluit 2009/316/JBZ van de Raad.
PB L 151 van 7.6.2019, blz. 143-150

87/18 REV 1

Gekwalificeerde
meerderheid

Alle lidstaten voor,
behalve:
Nemen niet deel: DK, IE

Verklaring van de Commissie

"De Commissie benadrukt dat het tegen de letter en de geest van Verordening (EU) nr. 182/2011 (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13) indruist om systematisch gebruik te maken van artikel 5, lid 4, tweede alinea, punt b). Een beroep op deze bepaling moet gegrond zijn op een specifieke behoefte om af te wijken van de basisregel dat de Commissie een ontwerpuitvoeringshandeling kan aannemen indien geen advies is uitgebracht. Aangezien het hier een uitzondering betreft op de algemene regel zoals vastgesteld in artikel 5, lid 4, kan gebruikmaking van de tweede alinea, onder b), niet eenvoudig als een "discretionaire bevoegdheid" van de wetgever worden beschouwd, maar moet dit op restrictieve wijze worden uitgelegd en dus worden gemotiveerd."

Gezamenlijke verklaring van de Commissie, België, Bulgarije, Cyprus, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Italië, Kroatië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Oostenrijk, Polen, Portugal, Roemenië, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, het Verenigd Koninkrijk en Zweden

"1. De lidstaten die gebonden zijn door de richtlijn tot wijziging van Kaderbesluit 2009/315/JBZ van de Raad, betreffende de uitwisseling van informatie over onderdanen van derde landen en betreffende het Europees Strafregerinformatiesysteem (Ecris), en ter vervanging van Besluit 2009/316/JBZ van de Raad, zullen Ecris in de toekomst uitsluitend gebruiken op grond van Kaderbesluit 2009/315/JBZ, terwijl Denemarken Ecris ook op grond van Besluit 2009/316/JBZ van de Raad zal blijven gebruiken.

2. De richtlijn houdt evenwel geen wijziging in van de verplichtingen van de lidstaat van veroordeling en van de lidstaat waarvan de veroordeelde de nationaliteit heeft met betrekking tot de uitwisseling van informatie tussen centrale autoriteiten en de opslag van informatie. Voorts houdt de richtlijn geen wijziging in van de structuur van het Ecris-systeem, dat een op de strafregisterdatabanken in alle lidstaten gebaseerd gedecentraliseerd informatie-technologiesysteem blijft. Om deze redenen blijven de kernverplichtingen van Ecris in wezen dezelfde als vóór de vaststelling van de richtlijn en kunnen deze derhalve blijven dienen als basis voor de uitwisseling van informatie tussen Denemarken en de andere lidstaten.

3. Gezien de verklaring van Denemarken over Ecris, rekening houdend met het feit dat de verplichtingen met betrekking tot Ecris in wezen dezelfde zijn als vóór de vaststelling van de richtlijn en dat Denemarken zich ertoe verbindt dat het gegevens uit strafregisters zal kunnen blijven uitwisselen met de andere lidstaten met gebruikmaking van passende software-hulpmiddelen, verbinden België, Bulgarije, Cyprus, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Italië, Kroatië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Oostenrijk, Polen, Portugal, Roemenië, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, het Verenigd Koninkrijk en Zweden zich ertoe informatie uit strafregisters via Ecris te blijven uitwisselen met Denemarken. De Commissie zal op deze informatie-uitwisseling toezien."

Verklaring van Denemarken

- "1. Denemarken is gebonden door Kaderbesluit 2009/315/JBZ van de Raad betreffende de organisatie en de inhoud van uitwisseling van gegevens uit het strafregister tussen de lidstaten en door Besluit 2009/316/JBZ van de Raad betreffende de oprichting van het Europees Strafrechter Informatiesysteem (Ecris) overeenkomstig artikel 11 van Kaderbesluit 2009/315/JBZ en past deze toe, en wisselt informatie uit strafregisters uit met gebruikmaking van het Europees Strafrechter Informatiesysteem, dat is opgericht bij Besluit 2009/316/JBZ van de Raad.
2. Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het aan de Verdragen gehechte Protocol nr. 22 betreffende de positie van Denemarken heeft Denemarken niet deelgenomen aan de vaststelling van de Richtlijn tot wijziging van Kaderbesluit 2009/315/JBZ van de Raad, betreffende de uitwisseling van informatie over onderdanen van derde landen en betreffende Ecris, en ter vervanging van Besluit 2009/316/JBZ van de Raad.
3. Aangezien die richtlijn Besluit 2009/316/JBZ van de Raad vervangt en de elementen van dat besluit in Kaderbesluit 2009/315/JBZ opneemt, zullen de door die richtlijn gebonden lidstaten in de toekomst Ecris uitsluitend op grond van Kaderbesluit 2009/315/JBZ van de Raad gebruiken, terwijl Denemarken Ecris ook op grond van Besluit 2009/316/JBZ zal blijven gebruiken. De richtlijn houdt evenwel geen wijziging in van de verplichtingen van de lidstaat van veroordeling en van de lidstaat waarvan de veroordeelde de nationaliteit heeft met betrekking tot de uitwisseling van informatie tussen centrale autoriteiten en de opslag van informatie, en Denemarken moet informatie met de andere lidstaten kunnen blijven uitwisselen.
4. Teneinde verdere samenwerking via Ecris te vergemakkelijken, en gezien de verklaring over Ecris van de andere lidstaten, verbindt Denemarken zich ertoe te blijven voldoen aan de technische verplichtingen en normen betreffende de uitwisseling van informatie uit strafregisters zoals vervat in en op basis van het kaderbesluit als gewijzigd bij de richtlijn. Denemarken verbindt zich er met name toe ervoor te zorgen dat het informatie uit strafregisters zal kunnen blijven uitwisselen met de andere lidstaten met gebruikmaking van passende software-hulpmiddelen. Denemarken zal de Commissie daarvan op de hoogte brengen."

<i>Ecris-TCN-verordening</i> Verordening (EU) 2019/816 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 tot invoering van een gecentraliseerd systeem voor de vaststelling welke lidstaten over informatie beschikken inzake veroordelingen van onderdanen van derde landen en staatlozen (Ecris-TCN) ter aanvulling van het Europees Strafregerinformatiesysteem en tot wijziging van Verordening (EU) 2018/1726 PB L 135 van 22.5.2019, blz. 1-26	88/18 REV 1	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Nemen niet deel: DK, IE
Verklaring van de Commissie "De Commissie betreurt dat de twee wetgevers hebben besloten om de opname van vingerafdrukken van veroordeelde onderdanen van derde landen en onderdanen met de nationaliteit van zowel een EU-lidstaat als een derde land in het Ecris-TCN-systeem te beperken. Aangezien vingerafdrukken momenteel het meest betrouwbare instrument zijn om personen te identificeren, betreurt de Commissie deze beperkingen op de opname van vingerafdrukken, die haars inziens het Ecris-TCN-systeem minder doeltreffend zullen maken voor het beoogde doel, namelijk ervoor zorgen dat informatie inzake strafregisters op betrouwbare wijze beschikbaar wordt gesteld met het oog op strafrechtelijke procedures, de preventie van kindermisbruik, de verlening van vergunningen en andere legitieme doeleinden die overeenkomstig de richtlijn zijn vastgelegd in nationaal recht."			
<i>Wijziging van Verordening (EU) 2018/1806 ter voorbereiding van de brexit - visa</i> Verordening (EU) 2019/592 van het Europees Parlement en de Raad van 10 april 2019 tot wijziging van Verordening (EU) 2018/1806 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld, met betrekking tot de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Unie PB L 103I van 12.4.2019, blz. 1-4	71/19 REV 1	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Nemen niet deel: DK, IE

Verklaring van het Verenigd Koninkrijk

"Het Verenigd Koninkrijk (VK):

- is verheugd dat deze maatregel Britse onderdanen, inclusief die in Gibraltar, zekerheid biedt.
- wijst de manier waarop de maatregel is gepresenteerd en de kenschetsing van Gibraltar als een kolonie af.
- wijst erop dat de grondwet van Gibraltar de betrekkingen tussen het VK en Gibraltar op moderne en volwassen wijze regelt. Dit is een politieke status die vrijelijk door de bevolking van Gibraltar is bepaald, en het referendum over die grondwet in 2006 vormde dan ook een uitoefening van het recht tot zelfbeschikking.
- herhaalt zijn zekerheid betreffende zijn soevereiniteit over geheel Gibraltar, en verwerpt de "controverse" over de "soevereiniteit van Gibraltar" waarvan dit instrument gewag maakt. Dit is in strijd met het standpunt van het VK en niet verenigbaar met verklaringen in eerdere EU-instrumenten.
- is het er niet mee eens dat de bewoordingen moeten worden gebaseerd op VN-besluiten in verband met Gibraltar die niets uit te staan hebben met het belangrijke vraagstuk van visumvrij reizen. Tegelijk zou hiermee een hinderlijk precedent worden gecreëerd voor het onbetamelijk "importeren" van geschillen die tot het VN-domein behoren.
- merkt voorts op dat de bewoordingen feitelijk geen recht doen aan de jaarlijkse met de instemming van het VK en Spanje genomen besluiten van de Algemene Vergadering van de VN, waarvan het meest recente hieronder ter referentie is opgenomen⁴.
- meent dat het passender was geweest de bewoordingen te baseren op het ontwerpprotocol betreffende Gibraltar bij het terugtrekkingsakkoord, waarmee zowel het VK als de EU (met inbegrip van Spanje) akkoord zijn gegaan: "Dit protocol doet geen afbreuk aan de respectieve rechtsopvattingen van het Koninkrijk Spanje en het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot de soevereiniteit en jurisdictie".
- betreurt het dat zijn pogingen tot toenadering met Spanje met het oog op gepastere bewoordingen niet zijn beantwoord."

⁴ Jaarlijks besluit van de Algemene Vergadering van de VN (2018):

De Algemene Vergadering, herinnerend aan zijn besluit 72/520 van 7 december 2017:

- a) vraagt de regeringen van Spanje en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland met aandrang om met inachtneming van de belangen en verwachtingen van Gibraltar, die rechtmatig zijn krachtens internationaal recht, in de geest van de Verklaring van Brussel van 27 november 1984 tot een definitieve oplossing te komen voor de kwestie Gibraltar in het licht van de desbetreffende resoluties van de Algemene Vergadering en de toepasselijke beginselen, en in de geest van het Handvest van de Verenigde Naties;
- b) neemt nota van de wens van het Verenigd Koninkrijk om door te gaan met het trilaterale forum voor discussie;
- c) neemt nota van het standpunt van Spanje dat het trilaterale forum voor discussie heeft opgehouden te bestaan en moet worden vervangen door een nieuwe regeling voor lokale samenwerking, waarin de bevolking van Campo de Gibraltar en Gibraltar is vertegenwoordigd; is ingenomen met de door allen geleverde inspanningen om de problemen op te lossen en vorderingen te maken in een geest van vertrouwen en solidariteit, teneinde tot gemeenschappelijke oplossingen te komen, en op gebieden van wederzijds belang toe te werken naar een relatie op basis van dialoog en samenwerking.

<i>Richtlijn inzake oneerlijke handelspraktijken in de landbouw- en voedselvoorzieningsketen</i> Richtlijn (EU) 2019/633 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 inzake oneerlijke handelspraktijken in de relaties tussen ondernemingen in de landbouw- en voedselvoorzieningsketen PB L 111 van 25.4.2019, blz. 59-72	4/19 REV 2	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Onthouding: VK
Gezamenlijke verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie "Het Europees Parlement, de Raad en de Commissie benadrukken dat de transparantie van de landbouw- en voedselmarkten een sleutelement is van een goed functionerende landbouw- en voedselvoorzieningsketen, om de keuzen van marktdeelnemers en overheden beter te onderbouwen alsook om het inzicht van marktdeelnemers in de marktontwikkelingen te bevorderen. De Commissie wordt aangemoedigd haar lopende werkzaamheden om de markttransparantie op EU-niveau te verbeteren, voort te zetten. Dit kan het intensiveren van werkzaamheden betreffende EU-marktwaarnemingscentra omvatten en een betere verzameling van statistische gegevens die nodig zijn voor de analyse van de prijsvormingsmechanismen in de landbouw- en voedselvoorzieningsketen." Verklaring van Denemarken "Denemarken steunt het compromis dat bereikt is over de richtlijn inzake oneerlijke handelspraktijken in de voedselvoorzieningsketen met de volgende kanttekeningen. Ten eerste erkent Denemarken het belang om de positie van boeren in de voedselvoorzieningsketen te versterken. In Denemarken is het feit dat veel boeren bij coöperaties aangesloten zijn hiervoor essentieel. Tijdens de onderhandelingen heeft Denemarken zich daarom ingezet voor een richtlijn die verenigbaar is met dit coöperatieve model. De Deense opvatting is dat de definitieve compromistekst dit model beschermt aangezien hij ingaat op de specifieke kenmerken van coöperatieven in verband met betalingstermijnen en schriftelijke contracten. In de tweede plaats heeft Denemarken wat het toepassingsgebied van de richtlijn betreft het Commissievoorstel om kleine en middelgrote ondernemingen te beschermen continu gesteund, aangezien dit nauw aansluit bij de rechtsgrond van de richtlijn in het Verdrag en de doelstelling de landbouwbevolking een redelijke levensstandaard te verzekeren. Ten derde is het van essentieel belang dat bij de strijd tegen oneerlijke handelspraktijken noch de goede werking van de interne markt, noch de marktgerichtheid van het landbouwbeleid in gevaar komen. Denemarken benadrukt daarom het belang om te garanderen dat nationale voorschriften die verder gaan dan de richtlijn, de voorschriften van de interne markt respecteren." Gezamenlijke verklaring van Duitsland en Luxemburg "Duitsland en Luxemburg gaan ervan uit dat artikel 5, lid 1, tweede zin, de autoriteiten van een lidstaat geen interventiebevoegdheid geeft op het grondgebied van een andere lidstaat."			

Verklaring van Tsjechië

"Vanuit een constructieve benadering steunt Tsjechië de compromistekst van het voorstel voor een richtlijn inzake oneerlijke handelspraktijken in de relaties tussen ondernemingen in de voedselvoorzieningsketen. **Volgens Tsjechië blijft het toepassingsgebied van de richtlijn, gebaseerd op het "dynamische model" uit artikel 1, lid 2, van het voorstel voor een richtlijn, echter een zwak punt in dit voorstel.**

Volgens Tsjechië draagt het voorgestelde toepassingsgebied niet significant bij aan het verbeteren van de interne markt van de Europese Unie. Zo lost het ingediende voorstel onder meer niet de kwestie van de proliferatie van economische activiteiten op, noch hun territoriale uitbreiding of de interconnectie of partnerschappen tussen economische actoren. Wat de uitvoering van dit voorstel in de praktijk betreft, is het de vraag of de vereenvoudiging en vermindering van de administratieve last ermee gediend is.

Onerlijke handelspraktijken - die een domino-effect hebben in de hele voedselvoorzieningsketen - blijven oneerlijk, ongeacht de grootte van de markdeelnemer die er de nadelen van ondervindt.

Ze hebben een negatieve invloed op werkgelegenheid, leiden tot een verlies van concurrentievermogen en een afname van investeringen en innovatie. Niets staat er volgens Tsjechië aan in de weg om het voorstel voor een richtlijn uit te breiden zodat alle afnemers eronder vallen. De richtlijn kan tevens alle leveranciers beschermen zonder dat de rechtsgrond wordt gewijzigd (artikel 43, lid 2, VWEU). Het Hof van Justitie heeft gesteld dat het Verdrag betreffende de werking van de EU niet bepaalt welk type entiteit volgens de GBL-bepalingen gereguleerd mag worden. Door automatisch entiteiten uit te sluiten die geen kleine of middelgrote onderneming zijn, zou zelfs het discriminatieverbod volgens artikel 40, lid 2, VWEU - dat een ongelijke behandeling van producenten in een vergelijkbare situatie verbiedt - kunnen schenden.

Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie blijkt ook dat landbouwmaatregelen die specifiek de bescherming van de levensstandaard van de landbouwbevolking tot doel hebben, zoals het huidige voorstel inzake oneerlijke handelspraktijken, ook entiteiten die geen kleine en middelgrote ondernemingen zijn kunnen reguleren (arrest van het Hof van 23 maart 2006, zaak C-535/03, Unitymark en North Sea Fishermen's Organisation; arrest van het Hof van 13 november 1990, zaak C-331/88, Fedesa e.a.). Het toepassingsgebied uitbreiden tot grote leveranciers zou zodoende waarborgen dat het beschermen van alle landbouwproducenten prioritair blijft.

Een oneerlijke handelspraktijk blijft oneerlijk, ongeacht de grootte van de leverancier of de afnemer die er de nadelen van ondervindt. Ten behoeve van een duurzame en goed functionerende voedselvoorzieningsketen zou de richtlijn alle leveranciers tegen alle afnemers moeten beschermen, ongeacht hun omzet. Alleen dan heeft de EU een voedselvoorzieningsketen die eerlijk is voor leveranciers en afnemers. Tsjechië verzoekt de Europese Commissie daarom om de werking van de voorgestelde richtlijn in de praktijk te monitoren en in voorkomend geval voor te stellen het toepassingsgebied van de richtlijn uit te breiden tot alle entiteiten."

<i>Verordening gedistilleerde dranken</i> Verordening (EU) 2019/787 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de definitie, omschrijving, presentatie en etikettering van gedistilleerde dranken, het gebruik van de namen van gedistilleerde dranken in de presentatie en etikettering van andere levensmiddelen en de bescherming van geografische aanduidingen van gedistilleerde dranken, het gebruik van ethylalcohol en distillaten uit landbouwproducten in alcoholhoudende dranken, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 110/2008 PB L 130 van 17.5.2019, blz. 1-54	75/18 REV 1	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Tegen: EL Onthouding: HU
Verklaring van de Commissie over etiketteringsvoorschriften "De Commissie verklaart dat, mocht gebruik worden gemaakt van de bevoegdheden waarin artikel 19, lid 1, en artikel 50, lid 3, voorzien, bij alle gedistilleerde dranken die in de Europese Unie op de markt worden gebracht, zorgvuldig zal worden gekeken naar met name de transparantie van informatie voor de consument." Verklaring van de Commissie betreffende de ontvlechtigingsclausule "De Commissie herinnert eraan dat in punt 31 van het Interinstitutioneel Akkoord over beter wetgeven is bepaald dat bevoegdheidsdelegaties mogen worden gebundeld mits de Commissie zorgt voor een objectieve motivering op basis van een wezenlijk verband tussen twee of meer bevoegdheidsdelegaties in één wetgevingshandeling, en tenzij in de wetgevingshandeling anders is bepaald. De Commissie merkt op dat de medewetgevers zijn overeengekomen om een bundeling van bevoegdheidsdelegaties in het onderhavige geval uit te sluiten, hetgeen extra administratieve lasten kan meebrengen en tot gevolg kan hebben dat degenen op wie het rechtskader van toepassing is, minder gemakkelijk toegang krijgen tot een eenvoudig en breed samenstel van rechtsinstrumenten. De Commissie is van mening dat dit niet mag worden gezien als een precedent voor andere lopende wetgevingsonderhandelingen." Gezamenlijke verklaring van Duitsland, Denemarken en Finland "De Duitse, de Deense en de Finse delegatie gaan ervan uit dat de Europese Commissie, in overleg met de EFSA, op eigen initiatief en te gepasten tijde, de toelaatbare gehalten aan cyaanwaterstof en ethylcarbamaat in eaux-de-vie van steenvruchten en vruchtendraf-eau-de-vie van steenvruchten zal controleren en indien nodig maatregelen zal treffen om deze gehalten te verlagen, teneinde de consumenten in de Europese Unie de best mogelijke preventieve gezondheidsbescherming te bieden."			

Verklaring van Griekenland

"Griekenland wenst de Commissie en het voorzitterschap van de Raad te bedanken voor hun inspanningen tijdens de onderhandelingen over een nieuwe verordening betreffende gedistilleerde dranken.

Ondanks deze inspanningen kan Griekenland het voorstel voor een verordening niet steunen, aangezien het volgens ons in zijn definitieve vorm niet in overeenstemming is met de specifieke kenmerken en praktische behoeften van de sector, gezien het belang van gedistilleerde dranken in zowel de uitvoerhandel als het cultureel erfgoed van de EU.

Meer bepaald zijn wij van mening dat er, wat bijzonder belangrijke kwesties als de regeling en de procedure voor de erkenning van geografische aanduidingen betreft, geen rekening is gehouden met de specifieke kenmerken van de sector, terwijl de specifieke regeling voor de gevestigde geografische aanduidingen uit hoofde van de oorspronkelijke Verordening 1576/89, waarin deze als het resultaat van een politiek akkoord in de Raad werden erkend, is veronachtzaamd.

Tot slot roept de voorgestelde verordening een aantal vragen op betreffende de transparantie en doeltreffendheid van het optreden van de lidstaten, aangezien ze erin voorziet dat aangelegenheden die voor de sector essentieel zijn en van groot politiek en economisch belang zijn, bij gedelegeerde handeling van de Commissie worden geregeld."

<i>Verordening houdende verlenging van het tijdelijke gebruik van andere middelen dan de elektronische gegevensverwerkingstechnieken waarin het douanewetboek van de Unie voorziet (art. 278)</i> Verordening (EU) 2019/632 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 952/2013 houdende verlenging van het tijdelijke gebruik van andere middelen dan de elektronische gegevensverwerkingstechnieken waarin het douanewetboek van de Unie voorziet PB L 111 van 25.4.2019, blz. 54-58	44/19 REV 1	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Onthouding: LT, NL
--	-------------	-----------------------------	---

Gezamenlijke verklaring van het Europees Parlement en de Raad

"Het Europees Parlement en de Raad verwelkomen Speciaal verslag nr. 26/2018 van de Europese Rekenkamer getiteld "Een reeks vertragingen bij de IT-douanesystemen: wat ging er mis?" en andere recente ter zake doende verslagen op het gebied van douane, die de medewetgevers beter inzicht hebben gegeven in de redenen voor de vertragingen bij de uitrol van de IT-systemen die nodig zijn voor het verbeteren van de douaneoperaties in de EU.

Het Europees Parlement en de Raad zijn van oordeel dat eventuele toekomstige audits door de Europese Rekenkamer met beoordelingen van de verslagen van de Commissie op grond van artikel 278 bis van het douanewetboek van de Unie een positieve bijdrage zouden kunnen leveren om verdere vertragingen te vermijden.

Het Europees Parlement en de Raad verzoeken de Commissie en de lidstaten ten volle rekening te houden met dergelijke audits."

Verklaring van de Commissie

"De Commissie is verheugd over het akkoord dat het Europees Parlement en de Raad hebben bereikt over het voorstel tot verlenging van de termijn voor het tijdelijke gebruik van andere middelen dan de elektronische gegevensverwerkingstechnieken waarin het douanewetboek van de Unie voorziet. De Commissie neemt nota van de gezamenlijke verklaring van het Europees Parlement en Raad dat eventuele toekomstige audits door de Europese Rekenkamer met beoordelingen van de verslagen van de Commissie op grond van artikel 278 bis van het douanewetboek van de Unie een positieve bijdrage zouden kunnen leveren om verdere vertragingen te vermijden.

Als de Rekenkamer zou besluiten de verslagen van de Commissie te beoordelen, zal de Commissie, zoals vereist krachtens artikel 287, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, de Europese Rekenkamer haar volledige medewerking verlenen en ten volle rekening houden met haar bevindingen."

Gezamenlijke verklaring van Nederland en Litouwen

"Nederland en Litouwen onderkennen het belang van het bovenvermelde dossier en stellen de vorderingen in de onderhandelingen hierover ten eerste op prijs. Nederland en Litouwen blijven echter bezorgd over de uiterste termijn van 2022 voor de invoering van nationale IT-systemen. In de definitieve compromistekst die op 14 februari 2019 bij het Coreper ter bevestiging met het oog op een akkoord zal worden ingediend, staat dat trans-Europese systemen (TES) op overgangsbasis tot en met 31 december 2025 mogen worden gebruikt, terwijl nationale systemen uiterlijk tot en met 31 december 2022 mogen worden gebruikt. Volgens Nederland en Litouwen zal het onderscheid tussen TES en nationale systemen, elk met verschillende uiterste termijnen, tot extra kosten voor douaneautoriteiten leiden. Aangezien de nationale systemen nauw met de TES verbonden zijn, hadden de overgangsperioden voor de TES en de nationale systemen daarom in de definitieve tekst dezelfde moeten zijn.

Nederland heeft daarover zijn bezorgdheid geuit in een verklaring die is opgenomen in de notulen van het Coreper (14 november 2018; agendapunt I-27).

Derhalve betreuren Nederland en Litouwen het dat ze zich zullen moeten onthouden."

Gezamenlijke verklaring van Duitsland, Denemarken en Spanje

"De Bondsrepubliek Duitsland, Denemarken en Spanje hechten aanzienlijk belang aan de verdere uitvoering van het douanewetboek van de Unie en onderkennen dat uitzonderlijk grote inspanningen nodig waren om een compromis te bereiken. Enkel tegen die achtergrond kunnen wij instemmen met het voorstel. Wat de inhoud betreft, hebben wij echter nog steeds bedenkingen, die tijdens de onderhandelingen herhaaldelijk door andere lidstaten zijn geuit.

Het voorstel voorziet in een periode tot en met 31 december 2025 waarbinnen de EU bepaalde systemen moet ontwikkelen, terwijl de nationale systemen van de lidstaten al tegen 31 december 2022 klaar moeten zijn. Dit onderscheid zal hoogstwaarschijnlijk onnodige kosten voor markt-deelnemers en douaneautoriteiten met zich meebrengen, aangezien er wegens de nauwe verbondenheid tussen de systemen van de EU en de nationale systemen waarschijnlijk tal van aanpassingen nodig zullen zijn. Om de bovenvermelde redenen houdt de toepassing van verschillende uiterste termijnen het specifieke risico in dat de lidstaten hun nationale systemen mogelijk niet tijdig zullen kunnen aanpassen."

<i>Verordening invoer cultuurgoederen</i> Verordening (EU) 2019/880 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende het binnenbrengen en de invoer van cultuurgoederen PB L 151 van 7.6.2019, blz. 1-14	82/18 REV 1	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor
<i>Richtlijn toegankelijkheidsvoorschriften voor producten en diensten</i> Richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften voor producten en diensten (Voor de EER relevante tekst) PB L 151, 7.6.2019, blz. 70–115	81/18 REV 1	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Onthouding: VK
<i>Cyberbeveiligingsverordening</i> Verordening (EU) 2019/881 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 inzake Enisa (het Agentschap van de Europese Unie voor cyberbeveiliging), en inzake de certificering van de cyberbeveiliging van informatie- en communicatietechnologie en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 526/2013 (de cyberbeveiligingsverordening) (Voor de EER relevante tekst) PB L 151 van 7.6.2019, blz. 15-69	86/18 REV 1	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Onthouding: HR

Verklaring van het Verenigd Koninkrijk

"Het Verenigd Koninkrijk wenst dat nota wordt genomen van zijn steun voor de verordening inzake Enisa, het Agentschap van de EU voor cyberbeveiliging, en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 526/2013, en inzake de certificering van de cyberbeveiliging van informatie- en communicatietechnologie. Het VK verbindt zich ertoe de beveiliging en stabiliteit in de cyberspace door middel van versterkte internationale samenwerking te bevorderen.

Het Verenigd Koninkrijk wenst evenwel te laten optekenen dat het de term "openbare kern" (van het open internet), als gebruikt in artikel 5, lid 3, en overweging 23, niet erkent. Aangezien het een netwerk van netwerken betreft, erkent het VK niet dat het internet een "kern" bezit. Het VK is van oordeel dat deze formulering zou kunnen worden gebruikt om de versnippering van het internet te bepleiten, hetgeen schadelijk zou kunnen zijn voor de standpunten die worden ingenomen door de EU en de lidstaten die zulks trachten te vermijden. De term "openbaar" kan worden uitgelegd in de zin van verantwoordelijkheid van de overheid voor het internet, hetgeen in strijd is met het multistakeholdermodel van internetgovernance dat de EU en haar lidstaten voorstaan. Het VK is van oordeel dat verdere besprekingen nodig zijn om te bepalen hoe gesproken wordt over de kernfuncties die de grondslag vormen voor de normale werking van het internet.

Het Verenigd Koninkrijk blijft van mening dat de multistakeholderaanpak de beste manier is om de complexe aspecten van het internetbeheer te beheersen en zal ernaar blijven streven met zijn internationale partners samen te werken om de langetermijntoekomst van een vrije, open, vreedzame en beveiligde cyberspace te vrijwaren."

Verklaring van Kroatië

"De Republiek Kroatië wil haar steun betuigen voor de verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake Enisa (het Agentschap van de Europese Unie voor cyberbeveiliging), en inzake de certificering van de cyberbeveiliging van informatie- en communicatietechnologie en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 526/2013 (de cyberbeveiligingsverordening).

Niettemin wenst de Republiek Kroatië uiting te geven aan haar ontevredenheid met de huidige Kroatische versie van de verordening, dat wil zeggen met het Kroatische equivalent van de Engelse term "cyber" en de afleidingen daarvan in de Kroatische taal, een kwestie die wij op meerdere niveaus binnen de Raad hebben aangekaart. De Republiek Kroatië vreest ten eerste dat de huidige Kroatische versie van de verordening tot rechtsonzekerheid zou kunnen leiden.

De Republiek Kroatië is van mening dat de terminologie die door de EU-instellingen wordt gebruikt, moet worden afgestemd op de reeds bestaande nationale juridische terminologie, zodat de rechtszekerheid gewaarborgd is.

De Republiek Kroatië blijft vastbesloten een open, vrije, stabiele en veilige cyberspace te bevorderen en steunt alle inspanningen ter verbetering van de Europese cyberbeveiligingscapaciteiten en cyberbestendigheid.

Daarom zal de Republiek Kroatië zich onthouden bij de stemming over en de vaststelling van de cyberbeveiligingsverordening."

<i>Verordening bescherming van de mededinging in de luchtvaart</i> Verordening (EU) 2019/712 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 inzake de bescherming van de mededinging in de luchtvaart, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 868/2004 PB L 123 van 10.5.2019, blz. 4-17	77/18 REV 1	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Tegen: EL
Verklaring van Griekenland "Griekenland wil het voorzitterschap bedanken voor zijn inspanningen met het oog op een akkoord met het Europees Parlement, maar kan de definitieve compromistekst helaas niet steunen, en zal tegenstemmen. Het resultaat van de onderhandelingen wijkt aanzienlijk af van de algemene oriëntatie, die voor Griekenland reeds onaanvaardbaar was, en houdt geen rekening met onze bezwaren, die in alle stadia van de besprekingen over dit dossier stelselmatig aan de orde zijn gesteld. Het standpunt van Griekenland is gestoeld op onder meer de onderstaande elementen. • De vaagheid van het onderwerp en het gebrek aan duidelijkheid omtrent bepaalde belangrijke definities (zoals "dreigende schade", "belangen van de Unie" en "onherstelbare schade") en omtrent de procedure leiden tot rechtsonzekerheid. • De concurrentieverstorende praktijken worden niet uitdrukkelijk vermeld en de in het voorstel vervatte operationele herstelmaatregelen worden niet op exhaustieve wijze opgesomd, hetgeen verdere ambiguïteit veroorzaakt. Voorts is er geen sprake van een "escalatie" van deze maatregelen naargelang van de schade, en dus geen juridische voorspelbaarheid noch verband tussen een specifieke praktijk en de overeenkomstige "oplossing". • Deze verordening kan een grote invloed uitoefenen op de bilaterale betrekkingen van lidstaten met derden op het gebied van luchtvaart, als gevolg van, onder meer, de schijnbare onverenigbaarheid van de voorgestelde tekst met de geschillenbeslechtingsbepalingen in bilaterale luchtvervoersovereenkomsten. De uitvoering van de voorliggende verordening kan de lidstaten derhalve belemmeren hun internationale verplichtingen na te komen."			

<i>Richtlijn havenontvangstvoorzieningen</i> Richtlijn (EU) 2019/883 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 inzake havenontvangstvoorzieningen voor de afvalafgifte van schepen, tot wijziging van Richtlijn 2010/65/EU en tot intrekking van Richtlijn 2000/59/EG (Voor de EER relevante tekst) PB L 151, 7.6.2019, blz. 116-142	85/18 REV 1	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Tegen: DE
Verklaring van de Commissie "Richtlijn 2005/35/EG inzake verontreiniging vanaf schepen vormt een aanvulling op het rechtskader van de Unie dat het lozen van verontreinigende stoffen vanaf schepen regelt. Tot dat kader behoort ook de richtlijn inzake havenontvangstvoorzieningen voor de afgifte van scheepsafval, die de Unie voorziet van rechtsmechanismen voor de toepassing en handhaving van de lozingsvoorschriften van het Marpol-Verdrag. Richtlijn 2005/35/EG moet daarom rekening houden met het toepassingsgebied van de richtlijn havenontvangstvoorzieningen, met name wat betreft verontreinigende stoffen en afvalstromen. Aangezien Richtlijn 2005/35/EG in haar huidige vorm alleen de stoffen en lozingsvoorschriften van de bijlagen I en II bij Marpol dekt en dus niet volledig in overeenstemming is met het toepassingsgebied van de richtlijn havenontvangstvoorzieningen (de nieuwe richtlijn havenontvangstvoorzieningen is van toepassing op afval zoals gedefinieerd in de bijlagen I, II, IV, V en VI van Marpol en verwijst ook naar de lozingsnormen van die bijlagen), neemt de Commissie nota van het verzoek van de twee wetgevers om Richtlijn 2005/35/EG te herzien en een geschikt rechtskader te creëren voor de bestrijding van verontreiniging vanaf schepen. Met betrekking tot overweging 23 bis van de nieuwe richtlijn havenontvangstvoorzieningen overweegt de Commissie in voorkomend geval over te gaan tot de herziening van Richtlijn 2005/35/EG." Verklaring van Duitsland "De Bondsrepubliek Duitsland is in principe voorstander van de herziening van Richtlijn 2000/59/EC en van de beoogde doelstellingen. Zij is ingenomen met de noodzakelijke aanpassing van de EU-wetgeving aan het internationale rechtskader om het mariene milieu nog beter te beschermen tegen afval dat afkomstig is van schepen. De Bondsrepubliek Duitsland is het echter niet eens met de invoering van verplichte in plaats van vrijwillige regelingen voor de kostendekking, zoals voorzien in het oorspronkelijke voorstel uit hoofde van artikel 8, lid 4b, van de herziene richtlijn. Het compromis houdt geen rekening met de verscheidenheid van havens wat omvang en structuur betreft. De Bondsrepubliek Duitsland wijst erop dat dergelijke beslissingen over havengelden onder de bevoegdheid van de lidstaten vallen. De Bondsrepubliek Duitsland kan het akkoord dat tijdens de 3e dialoog werd bereikt, derhalve niet in zijn geheel steunen."			

NIET-WETGEVINGSHANDELINGEN	
HANDELING	DOCUMENT / VERKLARINGEN
<i>Conclusies over het opnemen van de Republiek Noord-Macedonië in de Eusair</i> Conclusies van de Raad over het opnemen van de Republiek Noord-Macedonië in de Eusair	7793/19 REV 1
<i>Besluit van de Raad betreffende de oprichting van een Groep op hoog niveau van wijzen inzake de Europese financiële architectuur voor ontwikkeling</i> BESLUIT VAN DE RAAD betreffende de oprichting van een Groep op hoog niveau van wijzen inzake de Europese financiële architectuur voor ontwikkeling PB L 103 van 12.4.2019, blz. 26-28	6559/19
<i>Europees Semester 2019 - Aanbeveling over het economisch beleid van de eurozone</i> AANBEVELING VAN DE RAAD over het economisch beleid van de eurozone PB C 136 van 12.4.2019, blz. 1-4	5643/19
<i>Statusovereenkomst met Bosnië en Herzegovina inzake acties die het Europees Grens- en kustwacht-agentschap in Bosnië en Herzegovina uitvoert</i> Besluit (EU) 2019/634 van de Raad van 9 april 2019 inzake de ondertekening, namens de Unie, van de statusovereenkomst tussen de Europese Unie en Bosnië en Herzegovina inzake acties die het Europees Grens- en kustwachtagentschap in Bosnië en Herzegovina uitvoert PB L 109 van 24.4.2019, blz. 1-3	7195/19
<i>Besluit van de Raad betreffende de bekrachtiging van het gewijzigde Verdrag 108 inzake gegevens-bescherming</i> Besluit (EU) 2019/682 van de Raad van 9 april 2019 waarbij de lidstaten worden gemachtigd om, in het belang van de Europese Unie, het Protocol tot wijziging van het Verdrag van de Raad van Europa tot bescherming van personen met betrekking tot de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens te ondertekenen PB L 115 van 2.5.2019, blz. 7-8	10923/18

<i>EOM: uitvoeringsbesluit betreffende de overgangsmaatregelen voor de benoeming van de Europese aanklagers</i> Uitvoeringsbesluit (EU) 2019/598 van de Raad van 9 april 2019 betreffende de overgangsmaatregelen voor de benoeming van de Europese aanklagers voor en gedurende de eerste ambtstermijn, overeenkomstig artikel 16, lid 4, van Verordening (EU) 2017/1939 PB L 103 van 12.4.2019, blz. 29-30	
<i>Besluit van de Raad tot machtiging van de lidstaten om partij te worden bij het Verdrag inzake een integrale benadering van veiligheid, beveiliging en gastvrijheid bij voetbalwedstrijden en andere sportevenementen (CETS nr. 218)</i> Besluit (EU) 2019/683 van de Raad van 9 april 2019 tot machtiging van de lidstaten om in het belang van de Europese Unie partij te worden bij het Verdrag van de Raad van Europa inzake een integrale benadering van veiligheid, beveiliging en gastvrijheid bij voetbalwedstrijden en andere sport-evenementen (CETS nr. 218.). PB L 115 van 2.5.2019, blz. 9-10	12527/18
<i>Besluit van de Raad betreffende het namens de EU in te nemen standpunt in het Gemengd Comité in het kader van de economische partnerschapsovereenkomst EU-Japan in verband met de vaststelling van het reglement van orde</i> Besluit (EU) 2019/614 van de Raad van 9 april 2019 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in het Gemengd Comité dat is opgericht bij de Overeenkomst tussen de Europese Unie en Japan betreffende een economisch partnerschap, in verband met de vaststelling van het reglement van orde van het Gemengd Comité, het reglement van orde van een panel, de gedrags-code voor arbiters en de bemiddelingsprocedure PB L 105 van 16.4.2019, blz. 11-24	7605/19
<i>Aanbeveling "gids voor kleine passagiersschepen"</i> Aanbeveling van de Raad inzake veiligheidsdoelstellingen en niet-bindende functionele eisen voor passagiersschepen met een lengte van minder dan 24 meter Aanneming Verklaring van Ierland	7824/19

Verklaring van Ierland

"Ierland heeft met betrekking tot het huidige voorstel voor een aanbeveling inzake veiligheidsdoelstellingen en functionele eisen voor passagiersschepen met een lengte van minder dan 24 meter consequent veiligheidsproblemen aan de orde gesteld. Met een verbetering van het voorgestelde veiligheidsniveau voor ogen heeft Ierland op het niveau van de deskundigen en in de Groep zeevaart actief aan deze aanbeveling meegewerkt. Wij waarderen dat een aantal van onze opmerkingen in de aanbeveling zijn verwerkt. Een aantal van onze meer inhoudelijke opmerkingen inzake veiligheid zijn evenwel niet opgenomen. Meer in het bijzonder acht Ierland de thans in de aanbeveling en de bijlage opgenomen veiligheidsniveaus zeer laag, en veel lager dan die welke op dit ogenblik in Ierland, in de EU en op internationaal niveau gelden.

De veiligheid van kleine passagiersschepen is voor Ierland een cruciaal punt van nationale veiligheid, aangezien vaartuigen voor de kust van Ierland zich in een van de meest vijandige mariene omgevingen ter wereld bevinden, met zware weersomstandigheden en onbeschutte kustlijnen. Volgens Ierland zijn de in de aanbeveling voorgestelde veiligheidsniveaus te laag en zullen zij EU-burgers blootstellen aan onaanvaardbare veiligheidsrisico's op vervoersgebied. Ierland is daarom van mening dat er in de EU een bindende norm voor de veiligheid van passagiersschepen moet komen en dat een aanbeveling niet de geschikte manier is om de veiligheid van passagiers te bewerkstelligen. Bovendien heeft Ierland steeds aanbevolen een onderscheid te maken tussen de normen die gelden voor het vaartuig en de bedrijfstoestand van het vaartuig. Een en ander betekent dat de vaartuigen onder een bindende EU-norm zouden vallen en dat de kwesties met betrekking tot de bedrijfstoestand en vaarbeperkingen door de havenstaat en gaststaat op het niveau van de lidstaten zouden worden geregeld. Immers, dankzij de lokale kennis over routes, weersomstandigheden en havens is de lidstaat het meest geschikte niveau om dit te beoordelen. Daarnaast heeft Ierland bezwaren aangetekend met betrekking tot de maatregelen inzake verificatie en toepassing. Aangezien passagiersschepen geregistreerd moeten zijn en onderworpen zijn aan de controle van de vlaggenstaat, de havenstaat en de gaststaat, is het voor de veiligheid van deze schepen van cruciaal belang dat die controles worden voortgezet.

Ierland ziet uit naar het verdere studiewerk op dit gebied en zal zich daarvoor actief inzetten. Ierland is evenwel van oordeel dat de volgens die studies in de EU te halen veiligheidsniveaus voor passagiersvervoer geenszins mogen worden beperkt of afgezwakt, en dat de te bereiken veiligheidsniveaus in overeenstemming moeten zijn met de veiligheidsnormen voor passagiersschepen die thans op EU-niveau en op internationaal en nationaal niveau gelden."

Naar een steeds duurzamere Unie in 2030

Conclusies over de discussienota "Naar een duurzaam Europa in 2030"

8071/19

Schriftelijke procedure voltooid op 1 april 2019	
NIET-WETGEVINGSHANDELINGEN	
HANDELING	DOCUMENT / VERKLARINGEN
Besluit (GBVB) 2019/538 van de Raad van 1 april 2019 ter ondersteuning van activiteiten van de Organisatie voor het Verbod van Chemische Wapens (OPCW) in het kader van de uitvoering van de strategie van de EU tegen de verspreiding van massavernietigingswapens PB L 93 van 2.4.2019, blz. 3-14	7039/19
Besluit (GBVB) 2019/539 van de Raad van 1 april 2019 tot wijziging van Besluit (GBVB) 2015/1333 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Libië PB L 93 van 2.4.2019, blz. 15-15	7346/19
Schriftelijke procedure voltooid op 13 april 2019	
NIET-WETGEVINGSHANDELINGEN	
HANDELING	DOCUMENT / VERKLARINGEN
Besluit (EU) 2019/642 van de Raad van 13 april 2019 tot wijziging van Besluit (EU) 2019/274 betreffende de ondertekening, namens de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, van het Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (Voor de EER relevante tekst) PB L 110I van 25.4.2019, blz. 1-3	21027/19
Besluit van de Raad betreffende de sluiting van het Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie PB C 144I van 25.4.2019, blz. 1-184	21028/19

3686e zitting van de Raad van de Europese Unie (Landbouw en Visserij), gehouden te Luxemburg op 15 april 2019**WETGEVINGSHANDELINGEN**

HANDELING	DOCUMENT	STEMREGEL	STEMMING
<i>Verordening betreffende CO2-normen voor auto's en bestelwagens</i> Verordening (EU) 2019/631 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 tot vaststelling van CO2-emissienormen voor nieuwe personenauto's en nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen, en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 443/2009 en (EU) nr. 510/2011 (Voor de EER relevante tekst) PB L 111 van 25.4.2019, blz. 13–53	6/1/18 REV 1	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Tegen: HU Onthouding: BG

Verklaring van de Commissie

"Bij de in artikel 15 bedoelde toetsing en, in voorkomend geval, bij een voorstel tot wijziging van deze verordening houdt de Commissie de relevante raadplegingen overeenkomstig de Verdragen. Zij raadpleegt in dit kader met name het Europees Parlement en de lidstaten. In het kader van die toetsing zal de Commissie ook de wenselijkheid van het in bijlage I, deel A, punt 6.3, gespecificeerde maximum van 5 % nagaan in het licht van de behoefte om de bevordering van emissiearme en emissievrije voertuigen in de betrokken lidstaten te versnellen."

Gezamenlijke verklaring van Luxemburg en België

"Luxemburg en België zijn ingenomen met het feit dat de twee wetgevers vóór het einde van de huidige parlementaire zittingsperiode overeenstemming hebben bereikt over het voorstel voor een verordening tot vaststelling van emissienormen voor personenauto's en lichte bedrijfsvoertuigen, waardoor in een belangrijke emissiesector continuïteit in de EU-wetgeving wordt geboden en duidelijkheid voor investeerders, voertuigfabrikanten, openbare autoriteiten en burgers.

Wij betreuen echter dat het overeengekomen ambitieniveau ruim lager wordt vastgesteld dan het niveau dat nodig is om CO₂-emissies van het wegvervoer in de EU af te stemmen op de doelstellingen van de Overeenkomst van Parijs of om de lidstaten in staat te stellen de nationale CO₂-emissiereductiestreefcijfers te halen die zijn vastgelegd in de verordening inzake de verdeling van de inspanningen, ondanks het feit dat een hoger ambitieniveau technisch mogelijk was en vele voordelen kon opleveren voor de economie van de EU, haar industriebeleid en de milieu-integriteit van haar beleidsmaatregelen.

We betreuen eveneens dat sommige bepalingen die zijn overeengekomen als onderdeel van het stimuleringsmechanisme voor emissiearme en emissievrije voertuigen (ZLEV's), zullen zorgen voor een geringere feitelijke reductie van CO₂-emissies die door middel van deze verordening wordt verwezenlijkt, en wij vrezen dat fabrikanten hiervan zodanig gebruik kunnen maken dat de interne markt wordt verstoord.

Daarom vragen wij de Commissie en de twee wetgevers te voorzien in aanvullende Europese maatregelen en instrumenten, en met name financiële middelen, om een zo vlot mogelijke overgang naar emissievrije voertuigen in de EU te bevorderen. Wij vragen de Commissie eveneens nauwlettend toe te zien op de wijze waarop fabrikanten zich houden aan de nieuwe verordening, en maatregelen te nemen tegen alle gevallen van misbruik."

<i>Herziening van de gasrichtlijn</i> Richtlijn (EU) 2019/692 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 tot wijziging van Richtlijn 2009/73/EG betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor aardgas (Voor de EER relevante tekst) PB L 117 van 3.5.2019, blz. 1-7	58/1/19 REV 1	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Onthouding: BG
<i>Richtlijn auteursrechten in de digitale eengemaakte markt</i> Richtlijn (EU) 2019/790 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 inzake auteursrechten en naburige rechten in de digitale eengemaakte markt en tot wijziging van Richtlijnen 96/9/EG en 2001/29/EG (Voor de EER relevante tekst) PB L 130 van 17.5.2019, blz. 92-125	51/1/19 REV 1	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Tegen: IT, LU, NL, PL, FI, SE Onthouding: BE, EE, SI
Gezamenlijke verklaring van Nederland, Luxemburg, Polen, Italië en Finland "Deze richtlijn heeft ten doel de goede werking van de interne markt te verbeteren en innovatie, creativiteit, investeringen en de aanmaak van nieuwe content te stimuleren, ook in de digitale omgeving. De ondertekenaars steunen deze doelstellingen. Digitale technologieën hebben de manier waarop content wordt geproduceerd, verspreid en geraadpleegd, drastisch veranderd. Het wetgevingskader moet deze veranderingen weerspiegelen en sturen. Naar onze mening worden bovengenoemde doelstellingen echter onvoldoende verwezenlijkt met de definitieve tekst van de richtlijn. Wij zijn van mening dat de richtlijn in haar huidige vorm voor de digitale eengemaakte markt eerder een stap achteruit dan een stap vooruit betekent. Wij betreuren vooral dat de richtlijn niet het juiste evenwicht biedt tussen de bescherming van rechthebbenden en de belangen van de burgers en bedrijven in de EU. Het risico bestaat dan ook dat zij innovatie niet bevordert maar belemmert en het concurrentievermogen van de Europese digitale interne markt negatief beïnvloedt. Voorts zijn wij van mening dat de richtlijn een gebrek aan juridische duidelijkheid vertoont, zal leiden tot rechtsonzekerheid voor veel belanghebbenden en de rechten van EU-burgers zou kunnen aantasten. Daarom kunnen wij niet akkoord gaan met de voorgestelde tekst van de richtlijn." Verklaring van Estland "Estland heeft steeds achter de doelstelling van deze richtlijn gestaan, namelijk een betere toegang tot onlinecontent, de werking van de belangrijke uitzonderingen in de digitale en grensoverschrijdende omgeving, en een betere en meer evenwichtige werking van de markt voor auteursrechten. Estland is evenwel van oordeel dat in de definitieve tekst van de richtlijn niet alle aspecten van de uiteenlopende belangen voldoende in evenwicht zijn. Daarnaast zijn er in Estland onlangs parlementsverkiezingen gehouden en onze nieuwe regering en nieuw parlement hebben hun standpunt over de definitieve compromistekst nog niet kunnen bepalen."			

Verklaring van Duitsland

- "1. De Duitse bondsregering gaat akkoord met de uit de dialoog van 13 februari 2019 voortgevloeide compromistekst van het richtlijnvoorstel inzake auteursrechten en naburige rechten in de digitale eengemaakte markt (hierna: de richtlijn), en tekent daarbij aan dat de hervorming in het algemeen met spoed de nodige aanpassingen van het verouderde Europese rechtskader vereist, bijvoorbeeld van de voorschriften inzake tekst- en datamining, inzake werken die uit de handel zijn of inzake het overeenkomstenrecht voor kunstenaars.
2. Tegelijkertijd betreurt de bondsregering het dat men er niet in is geslaagd een concept betreffende de auteursrechtelijke verantwoordelijkheid van upload-platformen vast te stellen dat voor alle partijen aanvaardbaar is. Er bestaat evenwel brede steun voor de gedachte dat creatieve mensen moeten worden betrokken bij het gebruik van hun inhoud door upload-platformen. Met name de in artikel 17 van de richtlijn bedoelde plicht om op termijn door middel van een "stay down" beschermde inhoud te waarborgen, stuit, in het licht van de wellicht toe te passen, op algoritmen gebaseerde oplossingen ("Uploadfilter"), echter op ernstige bezwaren en brede kritiek van het Duitse publiek. Ook de stemming in het Europees Parlement van 26 maart 2019 heeft de diepe kloof tussen voor- en tegenstanders aangetoond.
3. Centraal staan de kunstenaars, de scheppende kunstenaars, en ten slotte alle creatieve mensen die heel vanzelfsprekend de nieuwe tools gebruiken die digitalisering en connectiviteit ten behoeve van creativiteit bieden. In dat verband stelt de bondsregering de bescherming van creatief werk op het internet en dus ook een passende vergoeding voor creatieve mensen uiteraard niet ter discussie.
4. Krachtens artikel 17, lid 10, moet de Europese Commissie met alle relevante belanghebbende partijen een dialoog voeren om richtsnoeren voor de toepassing van artikel 17 te ontwikkelen. De bepaling verlangt uitdrukkelijk evenwicht tussen de grondrechten en biedt de mogelijkheid om beschermde inhoud op upload-platformen in het kader van een wettelijke machtiging te gebruiken. De bondsregering gaat er derhalve van uit dat deze dialoog tot doel heeft een passende vergoeding voor creatieve mensen te waarborgen, "uploadfilters" indien mogelijk te verhinderen, de vrijheid van mening veilig te stellen en de gebruikersrechten te verzekeren. De bondsregering gaat ervan uit dat binnen deze dialoog een Uniebrede geharmoniseerde omzetting wordt overeengekomen. Een versnipperde omzetting in 27 nationale varianten zou immers niet sporen met de beginselen van een Europese digitale eengemaakte markt. De bondsregering zal op basis van deze verklaring aan die dialoog deelnemen.
5. Voor zover hierbij überhaupt technische oplossingen worden ingezet, moeten de eisen inzake gegevensbescherming van de algemene verordening gegevensbescherming in aanmerking worden genomen en moet de Europese Unie de ontwikkeling van opensourcetechnologieën met open interfaces stimuleren. Opensource software garandeert transparantie, interoperabiliteit tussen open interfaces en standaardisatie. Zo kan worden verhinderd dat platformen met aanmerkelijke marktmacht via hun gevestigde filtertechnologie hun marktmacht verder verstevigen. Tegelijkertijd moet de Europese Unie concepten ontwikkelen waarmee een "de-facto-auteursrechtenregister" in handen van platformen met aanmerkelijke marktmacht wordt tegengegaan via openbare, transparante kennisgevingsprocedures.

6. Eerst moet gekeken worden naar de bepalingen van artikel 2, lid 6, van de richtlijn, en moet het volgende worden verduidelijkt: de regels hebben enkel betrekking op platformen met aanmerkelijke marktmacht, die grote hoeveelheden door intellectueel-eigendomsrecht beschermde uploads toegankelijk maken en hierop hun bedrijfsmodel vestigen, dus diensten zoals YouTube of Facebook. Tegelijkertijd zullen wij verduidelijken dat diensten zoals Wikipedia, databanken van hogescholen, blogs en fora, softwareplatformen zoals Github, bijzondere aanbiedingen die geen verband houden met de creatieve sector, messengerdiensten zoals WhatsApp, verkoopportalen of clouddiensten niet onder de platformen in de zin van artikel 17 vallen. In aanvulling daarop zetten wij de uitzondering voor startups om.
7. Bovenal is duidelijk: upload-platformen moeten ook in de toekomst als vrije, ongecensureerde communicatiekanalen ter beschikking staan van het maatschappelijk middenveld. In artikel 17, leden 7 en 8, is in dat verband bepaald dat beschermingsmaatregelen van upload-platformen geoorloofd gebruik van beschermde inhoud niet mogen verhinderen. Hiervoor zetten wij ons ook met name in omdat upload-platformen tegelijk een springplank voor creatieve mensen zijn, die zo de kans hebben om ook zonder uitgeverij of label mensen wereldwijd te bereiken.
8. Doel moet zijn om het instrument "uploadfilter" zo goed als onnodig te maken. Elk permanent "staydown"-mechanisme ("uploadfilter") moet aan het evenredigheidsbeginsel beantwoorden. Met name zijn er procedurele garanties denkbaar, bijvoorbeeld wanneer gebruikers bij een upload medelen dat ze op geoorloofde wijze content van derden uploaden. Wissen zou in deze gevallen derhalve niet automatisch, maar pas na menselijke toetsing zijn toegestaan. Tegelijkertijd dient de eigendom van content die verwijderd moet worden, naar behoren te worden aangetoond, tenzij de informatie afkomstig is van een betrouwbare flagger. In ieder geval moeten de platforms een laagdrempelige toegang waarborgen tot een klachtenregeling met behulp waarvan betwiste gevallen zo doeltreffend en snel mogelijk kunnen worden opgelost.
9. Ook het gebruik van beschermde content op uploadplatforms voor bijvoorbeeld kritieken en recensies of voor karikaturen, parodieën en pastiches, dan wel binnen het kader van de citaatlimiet, wordt toegestaan, zonder dat daar een vergoeding tegenover staat. Hierdoor lijdt de rechthebbende toch geen financieel verlies. Voor verdergaande vormen van gebruik dienen platforms licenties te verwerven, voor zover deze redelijkerwijs, en tegen redelijke tarieven, beschikbaar zijn. Wij zullen nagaan hoe voor de creatieve sector een billijk aandeel in deze licentie-inkomsten, op grond van rechten op rechtstreekse vergoeding, kan worden verzekerd, ook in het geval dat de onlinerechten uitsluitend aan het label, de uitgeverij of de producent toekomen. Bovendien moet worden gegarandeerd dat creatieve content, die door gebruikers op uploadplatforms nieuw wordt gecreëerd, adequaat wordt vergoed wanneer deze commercieel wordt geëxploiteerd. De politiek gewenste inkomsten uit het gebruik op uploadplatforms moeten in de eerste plaats ook de creatieve sector zelf ten goede komen.

10. Artikel 17 heeft tot doel om het gebruik van beschermde content op uploadplatforms te gelde te maken en een adequate, billijke vergoeding voor kunstenaars te waarborgen. Dit doel wordt door de bondsregering gedeeld. Het Europese compromis stoelt in dit opzicht op licentie-verlening als voorkeursoptie. Om rekening te houden met hun aansprakelijkheid, wordt in artikel 17, lid 4, bepaald dat uploadplatforms "alles in het werk hebben gesteld" om licenties te verkrijgen. Dit wordt een doorslaggevende factor bij de omzetting van deze bepaling. Er moeten praktisch uitvoerbare oplossingen voor het verkrijgen van licenties worden gevonden. Enerzijds mogen aan de platforms praktisch geen onredelijke eisen worden gesteld, maar anderzijds moet worden gewaarborgd dat voor inspanningen om licenties te verkrijgen, billijke vergoedingen in het vooruitzicht moeten worden gesteld.
11. Voor het oplossen van deze kwestie – hoe er zo mogelijk voor alle content op uploadplatforms licenties kunnen worden afgesloten – biedt het auteursrecht naast de "klassieke" individuele licentieverlening vele mogelijke regelingen (bijvoorbeeld limieten, in voorkomend geval gekoppeld aan vergoedingsrechten, mogelijkheid om exclusieve rechten in vergoedingsrechten te veranderen, contracteerverplichting onder redelijke voorwaarden, het inschakelen van groeperingen van creatieve professionals zoals bijvoorbeeld organisaties voor collectief beheer).
12. De bondsregering zal al deze modellen onderzoeken. Mocht blijken dat de omzetting leidt tot een beperking van de vrijheid van meningsuiting, of dat de hierboven geschetste richtsnoeren op Unierechtelijke obstakels stuiten, dan zal de bondsregering ervoor ijveren dat de geconstateerde tekortkomingen van het auteursrecht van de EU worden gecorrigeerd."

<i>Richtlijn SatCab</i> Richtlijn (EU) 2019/789 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 tot vaststelling van voorschriften inzake de uitoefening van auteursrechten en naburige rechten die van toepassing zijn op bepaalde online-uitzendingen van omroeporganisaties en doorgifte van televisie- en radio-programma's en tot wijziging van Richtlijn 93/83/EEG van de Raad (Voor de EER relevante tekst) PB L 130 van 17.5.2019, blz. 82-91	7/1/19/REV/1	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Onthouding: SI
Verklaring van de Commissie "De Commissie neemt er nota van dat in de door het Europees Parlement en de Raad goedgekeurde tekst van de richtlijn tot vaststelling van voorschriften inzake de uitoefening van auteursrechten en naburige rechten die van toepassing zijn op bepaalde online-uitzendingen van omroeporganisaties en doorgifte van televisie- en radioprogramma's en tot wijziging van Richtlijn 93/83/EEG van de Raad, de rechtsgrondslag van haar voorstel (artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, VWEU) wordt vervangen door de gecombineerde rechtsgrondslag van de artikelen 53, lid 1, en 62 VWEU. De Commissie is van mening dat de artikelen 53, lid 1, en 62 VWEU een specifieke rechtsgrondslag vormen en bijgevolg kunnen worden beschouwd als <i>lex specialis</i> voor richtlijnen inzake toegang tot anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden. Het zou gepaster zijn wetgeving met een ruimere reikwijdte te baseren op de algemene rechtsgrondslag voor de voltooiing van de interne markt (artikel 114 VWEU). Beide rechtsgrondslagen (artikel 114 VWEU enerzijds en de artikelen 53, lid 1, en 62 VWEU anderzijds) hadden eventueel ook in samenhang met elkaar kunnen worden gebruikt. De Commissie steunt de definitieve tekst, in een geest van compromis en met het oog op een onverwijlde vaststelling van het voorstel door de Unie. Zij betreurt echter dat artikel 114 VWEU werd geschrapt als rechtsgrondslag voor de richtlijn en benadrukt dat deze bepaling moet worden gebruikt in toekomstige wetgeving over de interne markt betreffende andere kwesties dan toegang tot anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden."			
<i>Richtlijn inzake digitale inhoud (DCD)</i> Richtlijn (EU) 2019/770 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 betreffende bepaalde aspecten van overeenkomsten voor de levering van digitale inhoud en digitale diensten (Voor de EER relevante tekst) PB L 136 van 22.5.2019, blz. 1-27	26/1/19/REV/1	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor, behalve: Onthouding: VK

Verklaring van het Verenigd Koninkrijk

"Wij steunen het beginsel van harmonisatie van de vormen van genoegdoening in het kader van de richtlijnen verkoop van goederen en digitale inhoud. Het Verenigd Koninkrijk wil zijn interpretatie van de richtlijn verkoop van goederen met betrekking tot de regeling van vormen van genoegdoening die niet specifiek zijn voor het consumentenrecht, echter verduidelijken en onder woorden brengen.

Consumenten in het Verenigd Koninkrijk hebben toegang tot niet-wettelijke vormen van genoegdoening (rechterlijke uitspraken en "equitable" vormen van genoegdoening) die niet specifiek zijn voor het consumentenrecht, naast de wettelijke vormen die zijn ingevoerd als gevolg van de richtlijn verkoop van en garanties voor consumptiegoederen (1999/44/EG). Britse niet-wettelijke vormen van genoegdoening dateren van vóór de uit de huidige richtlijn voortvloeiende vormen van genoegdoening. Zij vervullen een belangrijke functie omdat zij de wettelijke vormen van genoegdoening aanvullen.

Wij geven toe dat er een actieve poging is gedaan om dit in de tekst van de richtlijn op te nemen, met name in overweging 14 van de richtlijn verkoop van goederen. Uit deze bepalingen blijkt dat er aspecten van het nationale recht zullen zijn die de lidstaten vrij kunnen regelen.

Het is de mening van het Verenigd Koninkrijk dat als niet-wettelijke vormen van genoegdoening, te beschouwen als aspecten van het nationale recht die niet specifiek zijn voor het consumentenrecht, voorhanden zijn naast de uit hoofde van deze richtlijn vereiste vormen van genoegdoening, dit verenigbaar is met de doelstellingen van de richtlijn. Daarom houden wij ons standpunt ten aanzien van de regulering van niet-wettelijke vormen van genoegdoening die niet specifiek zijn voor het consumentenrecht, voorlopig in beraad."

Richtlijn betreffende overeenkomsten voor de verkoop van goederen (DSG)
Richtlijn (EU) 2019/771 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 betreffende bepaalde aspecten van overeenkomsten voor de verkoop van goederen, tot wijziging van Verordening (EU) 2017/2394 en Richtlijn 2009/22/EG, en tot intrekking van Richtlijn 1999/44/EG (Voor de EER relevante tekst)"
PB L 136 van 22.5.2019, blz. 28-50

27/1/19/REV/1

Gekwalificeerde
meerderheid

Alle lidstaten voor,
behalve:
Onthouding: VK

Verklaring van het Verenigd Koninkrijk

"Wij steunen het beginsel van harmonisatie van de vormen van genoegdoening in het kader van de richtlijnen verkoop van goederen en digitale inhoud. Het Verenigd Koninkrijk wil zijn interpretatie van de richtlijn verkoop van goederen met betrekking tot de regeling van vormen van genoegdoening die niet specifiek zijn voor het consumentenrecht, echter verduidelijken en onder woorden brengen.

Consumenten in het Verenigd Koninkrijk hebben toegang tot niet-wettelijke vormen van genoegdoening (rechterlijke uitspraken en "equitable" vormen van genoegdoening) die niet specifiek zijn voor het consumentenrecht, naast de wettelijke vormen die zijn ingevoerd als gevolg van de richtlijn verkoop van en garanties voor consumptiegoederen (1999/44/EG). Britse niet-wettelijke vormen van genoegdoening dateren van vóór de uit de huidige richtlijn voortvloeiende vormen van genoegdoening. Zij vervullen een belangrijke functie omdat zij de wettelijke vormen van genoegdoening aanvullen.

Wij geven toe dat er een actieve poging is gedaan om dit in de tekst van de richtlijn op te nemen, met name in overweging 14 van de richtlijn verkoop van goederen. Uit deze bepalingen blijkt dat er aspecten van het nationale recht zullen zijn die de lidstaten vrij kunnen regelen.

Het is de mening van het Verenigd Koninkrijk dat als niet-wettelijke vormen van genoegdoening, te beschouwen als aspecten van het nationale recht die niet specifiek zijn voor het consumentenrecht, voorhanden zijn naast de uit hoofde van deze richtlijn vereiste vormen van genoegdoening, dit verenigbaar is met de doelstellingen van de richtlijn. Daarom houden wij ons standpunt ten aanzien van de regulering van niet-wettelijke vormen van genoegdoening die niet specifiek zijn voor het consumentenrecht, voorlopig in beraad."

<i>Besluit van de Raad betreffende de octroi-de-merbelasting in de Franse ultraperifere gebieden</i> Besluit (EU) 2019/664 van de Raad van 15 april 2019 tot wijziging van Besluit nr. 940/2014/EU wat betreft de producten die voor een vrijstelling of vermindering van de "octroi de mer" in aanmerking komen PB L 112 van 26.4.2019, blz. 21-25	5975/19	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor
<i>Besluit van de Raad tot wijziging van het Protocol betreffende de statuten van de Europese Investeringsbank</i> Besluit (EU) 2019/654 van de Raad van 15 april 2019 tot wijziging van Protocol (nr. 5) betreffende de statuten van de Europese Investeringsbank PB L 110 van 25.4.2019, blz. 36-38	6518/19	Gekwalificeerde meerderheid	Alle lidstaten voor
Verklaring van Polen "In aansluiting op de verklaring van 9 april 2019 door de Raad van Bewind van de EIB dat de lidstaten bevestigen vastbesloten te zijn het pakket van in juli en december 2018 genomen besluiten – die later unaniem werden goedgekeurd door de Raad van Gouverneurs – tijdig uit te voeren, steunt Polen het besluit tot wijziging van het Protocol betreffende de statuten van de EIB als eerste stap in een door de lidstaten onderschreven benadering in twee stappen. Als tweede stap zullen de statuten van de EIB worden gewijzigd om de asymmetrische verhoging van het EIB-kapitaal tot uitvoering te brengen, met name een verhoging van het door Polen en Roemenië geplaatste kapitaal en een overeenkomstige wijziging van de statuten. Deze procedure zal zo spoedig mogelijk worden afgerond, met inbegrip van de vaststelling van een besluit van de Raad na de indiening van adviezen van het Europees Parlement en de Europese Commissie. De beide wijzigingen van de statuten van de EIB zullen worden vastgesteld in afwachting van de inwerkingtreding ervan vanaf de terugtrekking van het VK uit de EU."			

NIET-WETGEVINGSHANDELINGEN	
HANDELING	DOCUMENT / VERKLARINGEN
<i>Besluit van de Raad inzake de sluiting van de vrijwilligpartnerschapsovereenkomst tussen de Europese Unie en Vietnam inzake wetshandhaving, governance en handel in de bosbouw</i> Uitvoeringsbesluit (EU) 2018/1918 van de Raad van 4 december 2018 waarbij het Verenigd Koninkrijk wordt gemachtigd een bijzondere maatregel toe te passen die afwijkt van de artikelen 16 en 168 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde PB L 311 van 7.12.2018, blz. 30-31	10861/18
<i>Besluit van de Raad tot machtiging om onderhandelingen te openen over een overeenkomst tussen de EU en de afzonderlijke zuidelijke landen van het Europees Nabuurschapsbeleid voor de uitbreiding van Egnos</i> BESLUIT van de RAAD tot machtiging om onderhandelingen te openen over een overeenkomst tussen de Europese Unie en de afzonderlijke zuidelijke landen van het Europees Nabuurschapsbeleid om de voorwaarden te bepalen voor de uitbreiding van Egnos (European Geostationary Navigation Overlay Service) tot de landen van het Europees Nabuurschapsbeleid	7050/19

<i>Gewijzigd voorstel voor een besluit van de Raad inzake de sluiting van de Overeenkomst inzake luchtvervoer tussen de EU en Canada</i> Besluit (EU) 2019/702 van de Raad van 15 april 2019 inzake de sluiting, namens de Unie, van de Overeenkomst inzake luchtvervoer tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds en Canada anderzijds PB L 120 van 8.5.2019, blz. 1-2	6730/18
Verklaring van de Commissie "De Commissie staat volledig achter de vaststelling van het voorgenomen besluit door de Raad. Wat de procedure betreft, benadrukt de Commissie evenwel dat de vaststelling door de Raad niet afhankelijk mag worden gesteld van de instemming van de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten, in het kader van de Raad bijeen (zie het arrest van het Hof van Justitie in zaak C-28/12). Een dergelijke aanvullende procedurele stap, van intergouvernementele aard, is niet voorzien bij artikel 218 VWEU en zou onverenigbaar zijn met die bepaling. Naar de Commissie echter heeft begrepen, is een dergelijke stap niet vermeld in het ontwerpbesluit en maakt hij geen deel uit van de huidige vaststellingsprocedure."	
Verklaring van Spanje "Spanje verklaart dat de vaststelling van dit besluit zijn rechtsopvatting betreffende het geschil inzake de soevereiniteit over het grondgebied waarop de luchthaven van Gibraltar gelegen is, onverlet laat. Spanje wijst erop dat het de Commissie op 20 november 2012 ervan in kennis heeft gesteld dat het de Verklaring van Córdoba niet langer geldig achtte en derhalve vanaf die datum niet kon aanvaarden dat in de regelgeving van de Europese Unie op het gebied van de burgerluchtvaart nog werd verwezen naar de ministeriële verklaring van 18 september 2006 over de luchthaven van Gibraltar (Verklaring van Córdoba), en dat het dientengevolge verzocht om in nieuwe wetgevingsvoorstellen terug te keren naar de situatie van vóór 18 september 2006."	

<i>Besluit van de Raad inzake de sluiting van een protocol tot wijziging van de luchtvervoersovereenkomst tussen Canada en de EU teneinde rekening te houden met de toetreding van de Republiek Kroatië</i> Besluit (EU) 2019/704 van de Raad van 15 april 2019 betreffende de sluiting, namens de Unie en haar lidstaten, van een protocol tot wijziging van de luchtvervoersovereenkomst tussen Canada en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, teneinde rekening te houden met de toetreding van de Republiek Kroatië tot de Europese UniePB L 120 van 8.5.2019, blz. 4-4	12256/14
Verklaring van Spanje "Spanje verklaart dat de vaststelling van dit besluit zijn rechtsopvatting betreffende het geschil inzake de soevereiniteit over het grondgebied waarop de luchthaven van Gibraltar gelegen is, onverlet laat. Spanje wijst erop dat het de Commissie op 20 november 2012 ervan in kennis heeft gesteld dat het de Verklaring van Córdoba niet langer geldig achtte en derhalve vanaf die datum niet kon aanvaarden dat in de regelgeving van de Europese Unie op het gebied van de burgerluchtvaart nog werd verwezen naar de ministeriële verklaring van 18 september 2006 over de luchthaven van Gibraltar (Verklaring van Córdoba), en dat het dientengevolge verzocht om in nieuwe wetgevingsvoorstellen terug te keren naar de situatie van vóór 18 september 2006."	
<i>Aanbeveling Schengenevaluatie - terugkeerbeleid Letland</i> Uitvoeringsbesluit van de Raad houdende een aanbeveling voor het verhelpen van de tekortkomingen die zijn geconstateerd bij de in 2018 verrichte evaluatie van de wijze waarop Letland het Schengen-acquis inzake terugkeer toepast	8622/19
<i>Aanbeveling Schengenevaluatie - visumbeleid Finland</i> Uitvoeringsbesluit van de Raad met een aanbeveling voor het verhelpen van de ernstige tekortkomingen die zijn geconstateerd bij de in 2018 verrichte evaluatie van de wijze waarop Finland het Schengen-acquis op het gebied van het gemeenschappelijk visumbeleid toepast	8623/19
<i>Aanbeveling Schengenevaluatie - buitengrens Finland</i> Uitvoeringsbesluit van de Raad met een aanbeveling voor het verhelpen van de tekortkomingen die zijn geconstateerd bij de in 2018 verrichte evaluatie van de wijze waarop Finland het Schengenacquis op het gebied van het beheer van de buitengrenzen toepast	8624/19

<i>Handelsbetrekkingen EU-VS</i> a) Besluit van de Raad inzake het openen van onderhandelingen betreffende de afschaffing van douanerechten op industriegoederen en aanverwante onderhandelingsrichtsnoeren	6052/19
<i>Handelsbetrekkingen EU-VS</i> b) Besluit van de Raad inzake het openen van onderhandelingen betreffende conformiteitsbeoordeling en aanverwante onderhandelingsrichtsnoeren	6053/19
<i>Besluit van de Raad inzake geannuleerde middelen van het tiende Europees Ontwikkelingsfonds ter aanvulling van de Afrikaanse Vredesfaciliteit</i> Besluit (EU) 2019/640 van de Raad van 15 april 2019 inzake de toewijzing van geannuleerde middelen voor projecten van het tiende Europees Ontwikkelingsfonds ter aanvulling van de Vredesfaciliteit voor Afrika PB L 109 van 24.4.2019	7921/19
<i>Besluit van de Raad inzake steun van de Unie aan activiteiten in aanloop naar de Toetsingsconferentie 2020 van de partijen bij het Verdrag inzake de niet-verspreiding van kernwapens (NPV)</i> Besluit (GBVB) 2019/615 van de Raad van 15 april 2019 inzake steun van de Unie voor activiteiten in de aanloop naar de toetsingsconferentie van de partijen bij het Verdrag inzake de niet-verspreiding van kernwapens (NPV) in 2020 PB L 105 van 16.4.2019, blz. 25-30	7988/19
<i>Besluit van de Raad inzake het EU-standpunt op de 9e CoP bij het Verdrag van Rotterdam over wijzigingen van bijlage III</i> Besluit (EU) 2019/668 van de Raad van 15 april 2019 betreffende het namens de Europese Unie in te nemen standpunt op de negende vergadering van de Conferentie van de partijen wat betreft de opneming van bepaalde chemische stoffen in bijlage III bij het Verdrag van Rotterdam inzake de procedure met betrekking tot voorafgaande geïnformeerde toestemming ten aanzien van bepaalde gevaarlijke chemische stoffen en pesticiden in de internationale handel PB L 113 van 29.4.2019, blz. 4-5	7103/19

<i>Besluit van de Raad inzake het EU-standpunt op de 14e CoP bij het Verdrag van Bazel met betrekking tot wijzigingen van de bijlagen II, VIII en IX bij dat verdrag</i> Besluit (EU) 2019/638 van de Raad van 15 april 2019 betreffende het namens de Europese Unie in te nemen standpunt tijdens de veertiende Conferentie van de partijen met betrekking tot bepaalde wijzigingen van de bijlagen II, VIII en IX bij het Verdrag van Bazel inzake de beheersing van de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen en de verwijdering ervan PB L 109 van 24.4.2019, blz. 19-21	7863/19
<i>Besluit van de Raad inzake het EU-standpunt op de 9e CoP bij het Verdrag van Stockholm over wijzigingen van bijlagen A en B</i> Besluit (EU) 2019/639 van de Raad van 15 april 2019 betreffende het namens de Europese Unie in te nemen standpunt tijdens de negende vergadering van de Conferentie van de partijen met betrekking tot de wijzigingen van de bijlagen A en B bij het Verdrag van Stockholm inzake persistente organische verontreinigende stoffen PB L 109 van 24.4.2019, blz. 22-23	7893/19

Schriftelijke procedures voltooid op 29 april 2019**NIET-WETGEVINGSHANDELINGEN****HANDELING****DOCUMENT / VERKLARINGEN**

Kennisgeving aan de personen die zijn onderworpen aan de beperkende maatregelen van Besluit 2013/184/GBVB van de Raad, als gewijzigd bij Besluit (GBVB) 2019/678 van de Raad, en van Verordening (EU) nr. 401/2013 van de Raad, als uitgevoerd bij Uitvoeringsverordening (EU) 2019/672 van de Raad betreffende beperkende maatregelen tegen Myanmar/Birma
PB C 149 van 30.4.2019, blz. 1-1

8540/19